

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1968 / 2511

เราขอส่งสารของเราถึงผู้มีน้ำใจดีทุกคน เชื่อเชิญให้ร่วมกันเฉลิมฉลอง “วันสันติภาพ” พร้อมกันทั่วโลกในวันแรกของปี วันที่ 1 มกราคม 1968 เราปรารถนาให้มีการรำลึกถึงต่อไปเป็นประจำทุกปี ถือเป็นความหวัง และเป็นสัญญา ในวโรกาสเริ่มต้นปีปฏิทินที่เป็นเครื่องวัดและกำหนดเส้นทางชีวิตมนุษย์ด้วยเวลา เพื่อว่า สันติภาพพร้อมกับความสมดุลงานที่ยุติธรรมและเป็นประโยชน์ จะได้เป็นตัวกำหนดพัฒนาการของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต

เราเห็นว่าข้อเสนอนี้ถือเป็นความใฝ่ฝันของประชาชาติ บรรดารัฐบาลต่าง ๆ องค์การระหว่างประเทศซึ่งมุ่งรักษาสันติภาพในโลก ของบรรดาสถาบันศาสนาที่ใส่ใจในการส่งเสริมสันติภาพ ของขบวนการทางวัฒนธรรม การเมืองและขบวนการทางสังคมที่ถือสันติภาพเป็นอุดมคติของตน ของบรรดาเยาวชนที่มีมุมมองวิถิทางใหม่ของอารยธรรม ที่เป็นหน้าที่มุ่งสู่การพัฒนาอย่างสันติที่มีชีวิตชีวมามากยิ่งขึ้น ของบรรดาผู้ทรงภูมิปัญญาที่ตระหนักดีว่า ในปัจจุบันนั้น สันติภาพเป็นทั้งสิ่งจำเป็นและก็ถูกคุกคามด้วย ดังนั้น ข้อเสนอให้อุทิศวันแรกของปีใหม่แก่สันติภาพ จึงมิได้มุ่งหมายให้มีไว้เฉพาะสำหรับพวกเรา นักบวช กล่าวคือเฉพาะบรรดาคาทอลิกเท่านั้น ข้อเสนอนี้หวังที่จะมีสหายของสันติภาพที่แท้จริงทั้งหมดเข้าร่วมเฉลิมฉลองด้วย ประหนึ่งว่าเป็นการริเริ่มของพวกเขาเอง ที่จะแสดงออกอย่างอิสระเสรี ซึ่งเป็นมาแต่กำเนิดตามลักษณะพิเศษของผู้ที่ตระหนักว่า น้ำเสียงของทุกคนในโลกที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการยกย่องความดีขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึงสันติภาพ โดยความร่วมมือกันของมนุษยชาติที่หลากหลายในโลกสมัยใหม่นี้ นั้น ว่ามีความงดงามและสำคัญมากเพียงใด

ด้วยความมุ่งมั่นในการรับใช้และเป็นแบบอย่าง พระศาสนจักรคาทอลิกเพียงต้องการ “นำเสนอความคิดเห็น” ด้วยความหวังว่าความคิดนี้ ไม่เพียงแต่จะได้รับความเห็นชอบอย่างกว้างขวางจากโลกอารยะเท่านั้น แต่ยังมีคนจำนวนมากในทุกหนทุกแห่งที่ส่งเสริมความคิดเห็นดังกล่าว ที่สามารถและช่วยสนับสนุนให้มีการเฉลิมฉลอง “วันสันติภาพ” ในวันแรกของทุกปีใหม่ และเพื่อให้มนุษยชาติที่ตระหนักด้วยคุณลักษณะที่จริงใจและเข้มแข็ง ซึ่งได้รับการไถ่กู้ให้พ้นจากความขัดแย้งน่าเศร้าและพร้อมที่จะต่อสู้จนถึงตาย ซึ่งจะเป็นการสร้างประวัติศาสตร์โลกแห่งการพัฒนาที่มีความสุข มีระเบียบและมีอารยธรรมมากขึ้น

พระศาสนจักรคาทอลิกจะเรียกร้องลูก ๆ ของตนให้ใส่ใจต่อหน้าที่ในการเฉลิมฉลอง “วันสันติภาพ” ด้วยการแสดงออกทางศาสนาและศีลธรรมตามความเชื่อของคริสตชน แต่พระศาสนจักรยังเห็นว่าเป็นหน้าที่ของตนในการย้ำเตือนทุกคนที่เห็นด้วยกับโอกาสของ “วัน” ดังกล่าว ให้คำนึงถึงบางประเด็นที่จะต้องเป็นคุณลักษณะของวันดังกล่าว ประการแรกสุด คือความจำเป็นในการปกป้องสันติภาพท่ามกลางอันตรายที่คุกคามสันติภาพเสมอ อันตรายจากความเห็นแก่ตัวระหว่างชาติรัฐที่มีอยู่ อันตรายจากความรุนแรงที่ทำให้ประชากรบางกลุ่มต้องยอมทนจากการถูกวิตรอนสิทธิในการมีชีวิต และศักดิ์ศรีมนุษย์ที่ได้รับการยอมรับและเคารพด้วยความสิ้นหวัง อันตรายที่ในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นอย่างมหาศาลจากการหันกลับไปหาอาวุธทำลายชีวิตที่น่าพรันพริ้ง ซึ่งบางประเทศครอบครองอยู่ โดยใช้เงินจำนวนมหาศาล ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นเหตุผลที่สะท้อนความเจ็บปวดท่ามกลางความต้องการปัจจัยสี่อย่างยิ่งยวด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของประชาชาติอื่น ๆ มากมาย อันตรายของการเชื่อว่าความขัดแย้งระหว่างประเทศไม่อาจแก้ไขได้ด้วยวิถีทางแห่งเหตุผล ซึ่งหมายถึงการเจรจาบนพื้นฐานกฎหมาย ความยุติธรรม และความเสมอภาค แต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการใช้กำลังเข้าขัดขวางและมุ่งสังหารเท่านั้น

พื้นฐานในตัวเองของสันติภาพ คือ จิตใจใหม่ที่จะต้องให้แรงบันดาลใจเพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างประชาชาติ เป็นมุมมองใหม่ต่อมนุษย์ หน้าที่และจุดหมายปลายทางของเขา ยังมีสิ่งต่าง ๆ ที่จะต้องทำอีกมากให้เกิดความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อให้มุมมองนี้มีความเป็นสากลและมีประสิทธิผล ต้องมีการจัดอบรมใหม่เพื่อให้นักศึกษาชนรุ่นใหม่ ๆ ให้มีการเคารพซึ่งกันและกันระหว่างชาติรัฐ ให้มีภราดรภาพระหว่างประชาชาติ ให้เกิดความร่วมมือระหว่างชนชาติต่าง ๆ ด้วยมุมมองที่มุ่งความก้าวหน้าและการพัฒนาของตนเองด้วย องค์การระหว่างประเทศที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกคน ให้เป็นที่รู้จักกันดียิ่งขึ้น และได้รับมอบอำนาจและเครื่องมือที่เหมาะสมกับภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของตน “วันสันติภาพ” จะต้องยกย่อง และให้เกียรติต่องานของสถาบันเหล่านี้ด้วยความเชื่อมั่น และด้วยความรู้สึกคาดหวังที่จะช่วยสถาบันเหล่านี้ ให้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่จริงจังมากที่สุดของตนต่อไป และช่วยให้พวกเขาตระหนักถึงหน้าที่อย่างเข้มข้นซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมายต่อไป

พวกเราจะต้องตระหนักถึงคำเตือนเสมอ ว่าสันติภาพไม่อาจอยู่บนพื้นฐานของคำพูดหรือ ๆ ที่ไม่ผิด ซึ่งมักได้รับการต้อนรับเพราะคำพูดเหล่านี้ตอบสนองต่อความใฝ่ฝันที่ลึกซึ้ง และแท้จริงของมนุษยชาติ แต่ยังอาจถูกใช้เพื่อปิดบังการไร้น้ำใจและความมุ่นมั่นแท้จริงที่ต้องการสันติภาพ ซึ่งโชคไม่ดีที่บางครั้งก็ได้ถูกใช้ไปแล้ว หากมิใช่จริง ๆ แล้วเพื่อปิดบังทัศนคติและการกระทำที่กตัญญูและผลประโยชน์ของพรรค และไม่มีใครที่จะสามารถพูดถึงสันติภาพได้อย่างถูกต้อง หากไม่มีการ

ยอมรับหรือเคารพต่อพื้นฐานหนักแน่นของสันติภาพ นั่นคือ ความจริงใจ ความยุติธรรมและความรักในความสัมพันธ์ระหว่างชาติรัฐ และในขอบเขตพื้นที่ของแต่ละชาติรัฐ ในความสัมพันธ์ของพลเรือนที่มีต่อกันและต่อผู้ปกครองของตน เสรีภาพของมนุษย์แต่ละคนและของประชาชาติ ในการแสดงออกทุกรูปแบบ ทั้งด้านการปกครอง วัฒนธรรม ศีลธรรม และศาสนา มิเช่นนั้น ก็จะไม่ใช้สันติภาพที่จะดำรงอยู่ และแม้โดยบังเอิญก็ตาม หากการกดขี่จะสามารถสร้างปรากฏการณ์ภายนอกที่เป็นความสงบเรียบร้อยและความถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม แต่จะเกิดการกบฏและสงครามที่ขยายวงกว้างไม่จบสิ้นและไม่อาจปราบปรามได้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดสันติภาพที่แท้จริง เป็นสันติภาพที่มีความยุติธรรมและสมดุล ที่มีการยอมรับสิทธิของบุคคลมนุษย์และอิสรภาพของแต่ละรัฐชาติอย่างแท้จริง เราจึงเชื่อเชิญมนุษย์ผู้ทรงภูมิปัญญาและมีความเข้มแข็งให้เฉลิมฉลองวันนี้

ด้วยเหตุนี้ โดยสรุปแล้ว จึงหวังว่าการยกย่องอุดมคติเกี่ยวกับสันติภาพไม่อาจสนับสนุนความหวาดกลัวของผู้ที่เกรงว่าอาจเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องสละชีวิตเพื่อรับใช้ประเทศและพี่น้องของตน เมื่อพวกเขาต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกป้องความยุติธรรมและเสรีภาพ และผู้ที่มุ่งหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบของตน จากความเสียหายที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อันยิ่งใหญ่ให้บรรลุผลด้วยความกล้าหาญอย่างใจกว้าง สันติภาพมิใช่ลัทธิต่อต้านสงคราม ไม่ใช่การปิดบังพื้นฐานและแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตที่เกียจคร้าน แต่สันติภาพประกาศคุณค่าชีวิตที่สูงที่สุดและเป็นสากลมากที่สุด นั่นคือ ความจริง ความยุติธรรม เสรีภาพ และความรัก

เพื่อปกป้องคุณค่าเหล่านี้ซึ่งเราจัดให้อยู่ใต้ธงสันติภาพ และซึ่งเราเชื่อเชิญมนุษย์ทุกคน และบรรดาระัฐชาติต่าง ๆ ให้ชักธงนี้ขึ้นในวาระรุ่งอรุณแห่งปีใหม่ เพื่อนำทางเรือแห่งอารยธรรมผ่านพายุแห่งประวัติศาสตร์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ มุ่งสู่ท่าเรือที่เป็นจุดหมายปลายทางสูงสุดของสันติภาพ

เรามีสารถึงท่าน พี่น้องที่เคารพในสังฆภาพ

ถึงท่านลูกที่รัก ลูกผู้มีความเชื่อของพระศาสนจักรคาทอลิกอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา

เราส่งคำเชิญซึ่งเราได้ประกาศไปแล้ว ให้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และการแก้ไขปัญหของสันติภาพ โดยการเฉลิมฉลองเป็นพิเศษในวันแรกของเดือนมกราคมตามปฏิทินปีถัดไป การเฉลิมฉลองดังกล่าว จะต้องไม่เปลี่ยนแปลงปฏิทินพิธีกรรม ซึ่งสงวนวันปีใหม่ไว้สำหรับการเกิดเกียรติพระนางมารีพระมารดาของพระเจ้า และพระนามอันศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของพระเยซูเจ้า ซึ่งที่จริงแล้ว การรำลึกทางศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์และเปี่ยมด้วยความรักนี้ จะต้องฉายแสงให้เห็นความดี

ปรัชญาญาณ และความหวังในบทรากาวนาวอนขอ การรำพึง และการส่งเสริมพระพรแห่งสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่ปรารถนา ซึ่งโลกต้องการเป็นอย่างยิ่ง

พี่น้องที่เคารพและบรรดาถูก ๆ ที่รัก ท่านคงสังเกตเห็นได้ว่า คำกล่าวของเราได้ให้ข้อพิจารณาและคำแนะนำใหม่ ๆ เกี่ยวกับหัวข้อสันติภาพ เราทำเช่นนี้ มิใช่เพื่อเปิดทางให้กับพฤติกรรมแบบผิวเผิน หรือใช้ประโยชน์จากหัวข้อที่น่าสนใจในปัจจุบันเพียงเท่านั้น แต่เพราะเราเชื่อว่า นี่คือน้ำที่ที่เรียกกรองเราในฐานะผู้อภิบาลสากล เพราะเราเห็นว่าสันติภาพกำลังถูกคุกคามอย่างรุนแรงด้วยเหตุร้าย ซึ่งอาจก่อให้เกิดโศกนาฏกรรมต่อบรรดาชาติต่าง ๆ ทั้งมวล และอาจแม้กระทั่งต่อมนุษยชาติส่วนใหญ่ด้วย เพราะในช่วงหลายปีที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ศตวรรษของเรา เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า สันติภาพเป็นเพียงทิศทางเดียวที่แท้จริงของความก้าวหน้าแห่งมนุษยชาติ มิใช่ความตึงเครียดที่เกิดจากลัทธิชาตินิยมที่ทะเยอทะยาน หรือการเอาชนะด้วยความรุนแรง หรือการกดขี่ปราบปรามซึ่งถือเป็นหลักสำคัญเพื่อความสงบเรียบร้อยของพลเมืองที่ผิด เราทำดังนี้เพราะสันติภาพเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของศาสนาคริสต์ เนื่องจากการที่คริสตชนประกาศสันติภาพก็เท่ากับว่าการประกาศพระเยซูคริสต์นั่นเอง “พระองค์ทรงเป็นสันติภาพของเรา” (อฟ ii. 14) และข่าวดีของพระองค์คือ “พระวรสารแห่งสันติภาพ” (อฟ vi. 15)

การที่พระองค์สละชีวิตบนกางเขน พระองค์ได้ทรงนำการคืนดีสากลมาให้ และเราในฐานะศิษย์ติดตามพระองค์ ได้รับเรียกให้เป็น “ผู้สร้างสันติภาพ” (มธ v. 9) โดยสรุปก็คือ สันติภาพที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้จากพระวรสารเท่านั้น มิใช่เพื่อทำให้มนุษย์เฉื่อยชาและอ่อนแอหลง แต่เพื่อทดแทนแรงกระตุ้นในความคิดของพวกเขาให้หันไปหาความรุนแรงและการดูถูกดูหมิ่น ด้วยคุณธรรมการใช้เหตุผลแบบมนุษย์ และคุณลักษณะที่เป็นหัวใจของความเป็นมนุษยชาติที่แท้จริงในที่สุด เราทำดังนี้เพราะเราไม่ปรารถนาเลยที่จะถูกพระเจ้าและประวัติศาสตร์ตำหนิ เนื่องจากการนิ่งเฉยต่ออันตรายของไฟเผาผลาญระหว่างประชาชาติ ซึ่งตามที่เรารับทราบ อาจเกิดได้อย่างฉับพลันทันควันในรูปแบบความพิเนาะที่นำสะพรึงกลัว

มนุษย์ต้องพูดถึงสันติภาพเสมอ โลกจะต้องได้รับการอบรมให้รักสันติภาพ สร้างและปกป้องสันติภาพ เราต้องกระตุ้นมนุษย์ในยุคสมัยของเราและชนรุ่นต่อไป ให้เกิดความสำนึกและรักสันติภาพที่เกิดจากความจริง ความยุติธรรม เสรีภาพ และความรัก (เทียบ พระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 “สันติภาพในโลก” *Pacem in terris*) เพื่อต้านทานการรื้อฟื้นสิ่งที่มีมากขึ้นก่อนสงคราม (การแข่งขันด้วยแนวคิดชาตินิยม การสะสมอาวุธ การยั่วยุให้เกิดการปฏิวัติ ความเกลียดชังเชื้อชาติ จิตใจที่ต้องการแก้แค้น ฯลฯ) และยังคงต่อต้านกับดักกลวิธีของแนวคิดต่อต้านสงครามที่มุ่งวางยาศัตรูที่ตนมุ่งเอาชนะ มุ่งทำให้ความหมายเกี่ยวกับความยุติธรรม หน้าที่ และการเสียสละใน

ความคิดของมนุษย์อ่อนล้าลง เราต้องกระตุ้นมนุษย์ในยุคสมัยของเรา และชนรุ่นใหม่ในอนาคตให้มีความสำนึกและความรักต่อสันติภาพที่มีพื้นฐานอยู่บนความจริง ความยุติธรรม เสรีภาพ และความรัก (เทียบ พระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 “สันติภาพในโลก”)

ดังนั้น ขอให้ความคิดอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับสันติภาพนี้ โดยเฉพาะสำหรับเราผู้เป็นศิษย์ของพระคริสต์ ได้มีวันสมโภชในวาระเริ่มต้นปีใหม่ 1968

เราซึ่งเชื่อในพระวรสาร สามารถแบ่งปันความคิดแรกเริ่มและทรงพลังที่เป็นขุมทรัพย์นำอิศุรย์สำหรับการเฉลิมฉลองนี้ ดังเช่นภราดรภาพของมวลมนุษย์ทั้งมวลทั่วโลกซึ่งยากที่จะอธิบาย และได้รับมาจากความรักแบบบิดาของพระเจ้าสูงสุดหนึ่งเดียว และเกิดจากความสนิทสัมพันธ์ซึ่งเกิดเป็นจริงแล้วหรือเป็นความหวัง ที่เชื่อมเราทุกคนให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ รวมทั้งจากกระแสเรียกแบบประกาศก ซึ่งพระจิตเจ้าทรงเรียกเผ่าพันธุ์มนุษยชาติให้เป็นหนึ่งเดียวกัน มิใช่เพียงแต่ใหม่ในธรรมเท่านั้น แต่ในการทำงานและในจุดหมายปลายทางสุดท้ายด้วย จากคำสอนของพระวรสารว่าด้วยการให้อภัยและความมีเมตตา เราสามารถได้รับพลังที่จะช่วยฟื้นฟูสังคมได้ และเหนืออื่นใด พี่น้องที่น่าเคารพและลูกที่รัก เราสามารถเป็นเจ้าของอาวุธหนึ่งเดียวเพื่อสันติภาพได้ นั่นคือการภาวนาที่มีพลังยอดเยี่ยม เพื่อส่งเสียงด้านศีลธรรม และเพื่อวอนขอพลังเหนือธรรมชาติของพระเจ้าในการฟื้นฟูจิตใจและการเมืองใหม่ และยังให้โอกาสแต่ละคน และทุกคนในการตั้งคำถามภายในตัวเองอย่างจริงจัง เกี่ยวกับรากเหง้าของความขมขื่นและความรุนแรงที่หลบซ่อนอยู่ในส่วนลึกของหัวใจตน

ขอให้เรามุ่งเปิดปีแห่งพระพรปีที่หนึ่งพันเก้าร้อยหกสิบแปด (ปีแห่งความเชื่อที่นำไปสู่ความหวัง) ด้วยการภาวนาเพื่อสันติภาพ ภาวนาร่วมกัน ในวัดของเรา และที่บ้าน นี่คือนสิ่งที่เราขอให้ท่านทำในขณะนี้ ขอให้ไม่มีเสียงใด ๆ ขาดหายไปจากเสียงประสานอันยิ่งใหญ่ของพระศาสนจักรและโลก วอนขอพระเมตตาจากพระคริสต์ผู้ทรงยอมพลีพระชนม์เพื่อเรา ได้ทรง “ประทานสันติแก่เรา”

ขอให้คำอวยพรของเราลงมายังท่านและดำรงอยู่เสมอ

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1967

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6